

Háló

Krúdy

Krúdy Gyuláról már olyan sokat írtak (Márai Sándor egy izgalmasan szép regényt is), összehordtak annyi színeset, okosat, mélyet, igazat, üreset, fölöslegest, több emlékkönyv is megjelent róla — a méhrajzáshoz hasonlítható Krúdylegendához már csak egy apróságot tehetek hozzá.

A Széchényi Könyvtár folyóirat-olvasótermében a Pesti Napló egyik régi évfolyamát lapozva (háborús évfolyamot, az első világháború éveiből) feltűnt, hogy ugyanaz a Krúdy-novella egy hónapon belül kétszer jelent meg, a második közlés szóról szóra egyezett az elsővel. A gyanútlan olvasó azt hihetné: így becsültek meg egy nagy író! A valóság: Krúdy nyilván kétszer adta el ugyanazt a novellát. S olyan nem-törődöm, fölényes, igazi úr volt, hogy még a novella címét sem változtatta meg.

És nem olvasták.